

Федотенко Людмила Григорівна,
викладач іноземної мови вищої категорії
ВСП «Професійно-педагогічний фаховий коледж
Глухівського НПУ ім. О. Довженка»

КОМУНІКАТИВНА МЕТОДИКА ВИКЛАДАННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ ДЛЯ МАЙБУТНІХ МАЙСТРІВ ВИРОБНИЧОГО НАВЧАННЯ

Сучасні тенденції в курсі викладання англійської мови в закладах фахової передвищої освіти передбачають упровадження та реалізацію комунікативного підходу, що сприяє його поширенню. Заклади, які завжди використовували традиційні методи, поступово доповнюють їх інтерактивними. Деякі освітні заклади намагаються комбінувати традиційні методики з комунікативним підходом.

Комунікативне викладання мови, або комунікативний підхід (з англійської *communicate*) – інтерактивний метод вивчення іноземних мов, метою якого є опанування навичок розмовної мови та сприйняття її на слух. На відміну від традиційних методів, що надають перевагу граматичній компетенції, комунікативний підхід спрямований на формування комунікативної компетенції, тому спілкування є водночас як кінцевою метою вивчення мови, так і засобом її досягнення [2].

Комунікативна компетенція – це демонстрована сфера успішної комунікативної діяльності на основі засвоєних цінностей і стратегій мовного спілкування, що підкріплюються мовними навичками й мовними вміннями [1].

Суть комунікативного викладання англійської мови полягає в тому, що учасники групи зосереджуються на «живому» спілкуванні. За допомогою різноманітних розмовних практик (англійською *oral activities*) вони постійно взаємодіють між собою та з викладачем, навчаючись висловлювати свої думки та розуміти співрозмовника. Викладач водночас повинен бути як рівноправним членом групи, так і її лідером, який скеровує процес навчання.

Не виключено, що під час непередбаченого спілкування здобувачі освіти можуть робити граматичні помилки. І це вважається природним явищем. При цьому викладач має виправляти ті граматичні помилки, на які б хотів звернути увагу здобувача освіти. Якщо студенту дуже часто робити зауваження під час спілкування, він стає невпевненим у собі й не матиме бажання спілкуватися знову. Якщо ж студент переконається у тому, що він може починати або підтримувати розмову з одногрупниками, навіть використовуючи англомовні кліше, це сприятиме успішному розвитку комунікативної компетенції, яка знадобиться йому для майбутнього професійного зростання.

Серед вправ, які можна рекомендувати для ефективного навчання англомовного спілкування, є такі:

- 1) Description of the Picture (опис запропонованої картинки);
- 2) Discussion (дискусія) у режимі T-St1-St2-St3;
- 3) Information Gap (суть вправи полягає в нерівномірному розподілі інформації, якою студенти мають поділитися між собою англійською мовою);
- 4) Press conference (пресконференція);
- 5) вправа «Roundabout / Карусель» (у вправі здійснюється серія зустрічей, щоразу з новою людиною. Члени групи встають за принципом каруселі: обличчям один до одного, утворюючи два кола: внутрішнє (нерухоме) і зовнішнє (рухоме). Студент має легко ввійти в контакт, підтримати розмову на одну із запропонованих тем і попрощатися. Час на встановлення контакту і проведення бесіди – 2–3 хвилини. Потім зовнішнє коло пересувається на одну людину вправо, і бесіда починається з новим співрозмовником) тощо [3].

Важливо під час комунікативної методики навчання англійської мови запропонувати студентам ряд вправ для розвитку аудіювання:

1) викладач дає на розгляд студентів картину і представляє її опис у власному озвученні або в аудіозапису. У тексті має бути кілька невідповідностей зображенню на картині. Студенти слухають і у своїх зошитах позначають кожну невідповідність. Потім вони обговорюють свої відповіді;

2) прослухати текст і дописати речення;

3) точно й стисло викласти думку про прослухану інформацію;

4) вправа «Up the path / Вгору по стежці» (потрібно сказати студентам, що ви збираєтесь розповісти їм історію і щоразу будете робити паузи та запитувати їх, що, на їхню думку, станеться далі. Спочатку можна продемонструвати, як виконувати завдання: ви зачитуєте перше речення, а студенти висловлюють пропозиції щодо того, що може бути далі. Розповідайте історію, зупиняючись, щоб студенти могли зробити свої прогнози. Ви можете заздалегідь навчити їх потрібної лексики, а потім запитати, про що може бути історія, в якій є ці слова);

5) вправа «Show what you hear / Покажи, що чуєш» (викладач пропонує команди англійською мовою: writing on the board, checking the technical condition of the car, refueling the car, driving a car, wearing overalls, sewing on a sewing machine, crumpling some paper and throwing it in the bin, opening the window, drinking some water from a glass, pushing a chair under a desk, drumming your fingers on the desk тощо), а студент має виконати цю команду так, як він її зрозумів) [4];

6) прослуховування новин англійською мовою з подальшим обговоренням, перегляд відеозаписів про професію та інші.

Комунікація – це процес двостороннього обміну інформацією, результатом якого є взаєморозуміння. Якщо взаєморозуміння не досягнуто – комунікація не відбулася. Для того, щоб переконатися в успіху комунікації, необхідно мати зворотний зв'язок, що повідомляє про те, як люди вас зрозуміли, як вони вас сприймають, як ставляться до порушеної вами проблеми [2].

Опановування іншомовних мовленнєвих компетентностей сьогодні – не лише складник освітньо-професійної програми підготовки майбутніх майстрів виробничого навчання, а необхідність і вимога часу.

Список використаної літератури

1. Гришкова Р. О. Методика навчання англійської мови за професійним спрямуванням студентів нефілологічних спеціальностей : навч. посіб. для студентів вищ. навч. закл. Миколаїв : ЧДУ ім. Петра Могили, 2015. 220 с.

2. Складові комунікативної компетентності педагога. URL: <http://surl.li/isjcas> (дата звернення: 11.10.2024).

3. Комунікативне викладання мови. URL: <http://surl.li/qtwmci> (дата звернення: 11.10.2024).

4. 5 ефективних вправ для покращення навичок аудіювання. URL: <http://surl.li/nkfefi> (дата звернення 11.10.2024).